

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT · NR 49 · LISTOPAD 2017

W TYM NUMERZE:

1/ PROJEKT NOWEJ USTAWY O ZASADACH WSPIERANIA NOWYCH INWESTYCJI

2/ NADUŻYCIA ZWIĄZANE ZE ZWOLNIENIEM DLA DYWIDEND – OSTRZEŻENIE MF

3/ SĄD NAJWYŻSZY: WYSOKOŚĆ RYCZAŁTU ZA NOCLEG W PODRÓŻY SŁUŻBOWEJ

4/ MASTER FILE PO POLSKU I WG OECD

5/ PRAWO DO WERYFIKACJI STRATY (UCHWAŁA NSA SYGN. AKT II FPS 3/17)

6/ WYKRĘŚLENIE KONTRAHENTA Z REJESTRU A ODLICZENIE VAT
– WAŻNY WYROK TSUE

7/ NOWELIZACJA USTAWY O CIT – DEBT PUSH DOWN NA CELOWNIKU

1. PROJEKT NOWEJ USTAWY O ZASADACH WSPIERANIA NOWYCH INWESTYCJI

Zgodnie z zapowiedziami Ministerstwa Rozwoju, 20 października 2017 r. ukazał się projekt ustawy o zasadach wspierania nowych inwestycji. Nowe regulacje mają obowiązywać równoległe do funkcjonujących jeszcze do roku 2026 dotychczasowych specjalnych stref ekonomicznych. Oznacza to, że przedsiębiorcy działający na podstawie udzielonych „starych” zezwoleń zachowują nabyte przez nich prawa. W praktyce, obecnie obowiązujące zezwolenia wygasną w roku 2026.

Według nowych reguł wsparcie będzie udzielane na realizację nowych inwestycji oraz na reinwestycje w istniejących zakładach. Będzie ono miało charakter zarówno zwolnienia podatkowego, jak i usług świadczonych nieodpłatnie na rzecz przedsiębiorców przez zarządzających obszarami (dotychczasowi zarządzający strefami ekonomicznymi) w formie szkoleń i doradztwa.

Wsparcie będzie udzielane na podstawie „decyzji o wsparciu” wydawanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki na okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat. Decyzje dotyczące nowych inwestycji zlokalizowanych na terenach obecnych stref ekonomicznych będą wydawane na okres 15 lat. W celu usprawnienia postępowania, w drodze osobnego rozporządzenia, minister może powierzyć zarządzającemu obszarem wydawanie decyzji oraz przeprowadzanie kontroli realizacji za-

wartych w niej warunków. Przedsiębiorcy będą mogli wnioskować o zmianę wydanych decyzji, przy czym nie będzie ona mogła skutkować zwiększeniem przyznanej pomocy publicznej, w tym również dotyczyć wydłużenia terminu jej obowiązywania. Na uwagę zasługuje zastrzeżenie, że również w drodze osobnego rozporządzenia może zostać wstrzymane wydawanie decyzji w danym roku budżetowym mając na względzie ustaloną dyscyplinę budżetową.

Należy podkreślić, że projekt ustawy nie reguluje wielu istotnych kwestii związanych z udzieleniem wsparcia, które mają zostać określone w osobnych rozporządzeniach. W chwili obecnej ich planowana treść nie jest jeszcze znana. Oprócz już wspomnianych, dotyczy to między innymi kryteriów ilościowych i jakościowych determinujących uzyskanie wsparcia oraz sposobu weryfikacji ich spełnienia, rodzajów działalności wykluczonych, kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą publiczną, a także zakresu terytorialnego poszczególnych zarządzających obszarami. Wiadomo jedynie, że warunki uzyskania pomocy będą uzależnione m.in. od stopy bezrobocia w powiecie. Będziemy Państwa na bieżąco informować o kształcie nowych przepisów wykonawczych do omawianej ustawy.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Anna Strzelecka**

• anna.strzelecka@taxpoint.pl • tel. 664 717 346 •

- zachęcamy do kontaktu!

2. NADUŻYCIA ZWIĄZANE ZE ZWOLNIENIEM DLA DYWIDEND – OSTRZEŻENIE MF

3 listopada 2017 r. Ministerstwo Finansów (dalej: MF) wydało kolejne już w tym roku ostrzeżenie, dotyczące tym razem optymalizacji podatkowej związanej z nadużywaniem zwolnienia z podatku u źródła dla wypłaty dywidend. Ostrzeżenie może dotyczyć także wypłat dokonywanych w ramach grup kapitałowych, warto zatem zastanowić się, jakie przypadki znalazły się tym razem na celowniku MF.

W treści ostrzeżenia MF informuje, iż za mechanizm agresywnej optymalizacji może zostać uznana struktura polegająca na wypłacie dywidendy z polskiej spółki zależnej do spółki holdingowej za pośrednictwem innej zagranicznej spółki – tzw. spółki pośredniczącej. Zdaniem MF obecność w opisanej strukturze zagranicznej spółki pośredniczącej może mieć charakter sztuczny i zmierzać do uniknięcia opodatkowania 19% podatkiem u źródła takiej wypłaty - poprzez zastosowanie zwolnienia podatkowego wynikającego z dyrektywy PSD w odniesieniu do płatności do spółki pośredniczącej (zlokalizowanej najczęściej w kraju, którego jurysdykcja podatkowa umożliwia wypłatę dywidendy dalej do spółki holdingowej bez podatku lub opodatkowanej w sposób symboliczny). W opisanej sytuacji MF przewiduje możliwość zastosowania art. 22c ustawy o CIT w odniesieniu do dywidendy wypłacanej do spółki pośredniczącej, co oznacza brak możliwości zwolnienia takiej wypłaty z podatku u źródła.

Należy podkreślić, że zgodnie z ustawą o CIT wspomniany art. 22c może mieć zastosowanie do wypłaty dywidendy następującej na podstawie niemających rzeczywistego charakteru czynności (lub umów), których głównym lub jednym z głównych celów jest uzyskanie

zwolnienia od podatku dochodowego nieskutkującego wyłącznie wyeliminowaniem podwójnego opodatkowania tych dochodów. W praktyce oznacza to konieczność udowodnienia przez organ podatkowy, że obydwie warunki zostały spełnione łącznie, tj. celem wprowadzenia spółki pośredniczącej jest uzyskanie zwolnienia podatkowego oraz opisana struktura jest „sztuczna”, a spółka pośrednicząca nie ma żadnych istotnych funkcji i aktywów (brak „substancji biznesowej”). O ile łatwo można ustalić fakt, czy w wyniku użycia spółki pośredniczącej w ogóle uzyskano korzyści podatkowe, o tyle brak jest wśród polskich organów utrwalonej praktyki w zakresie wyznaczenia kryteriów pozwalających na ustalenie ewentualnego „sztucznego” charakteru struktur biznesowych spółek. W konsekwencji uzasadnione i wysoce prawdopodobne będzie odwoływanie się w tym zakresie przez organy do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE (m.in. wyrok z 12 września 2006 r. w sprawie C-196/04 Cadbury Schweppes) oraz Rezolucji Rady Europejskiej z dnia 8 czerwca 2010 r. (2010/C 156/01) dotyczącej m.in. oceny charakteru struktur biznesowych, zawierających wskazówki pozwalające określić, czy działalność analizowanego podmiotu ma rzeczywisty charakter. Ocena substancji biznesowej danego podmiotu koncentruje się w tym przypadku na faktycznym podejmowaniu przez ten podmiot decyzji dotyczących prowadzonej działalności (w tym obecności i uprawnieniach lokalnej kadry zarządczej), a także istnieniu proporcjonalnego związku między działalnością rzekomo prowadzoną przez spółkę, a stopniem w jakim fizycznie ona istnieje pod względem lokalu, personelu i wyposażenia.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Przewłocka**

• katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 62 •

- zachęcamy do kontaktu!

3. SĄD NAJWYŻSZY: WYSOKOŚĆ RYCZAŁTU ZA NOCLEG W PODRÓŻY SŁUŻBOWEJ

26 października 2017 r. Sąd Najwyższy podjął uchwałę (sygn. akt III PZP 2/17), którą rozstrzygnął kwestię dopuszczalności ustalenia przez pracodawcę ryczałtu za nocleg w podróży służbowej w wysokości niższej, niż wynikająca z rozporządzenia MPiPS z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (dalej: Rozporządzenie). Uchwała dotyczyła ryczałtów wypłacanych kierowcy zatrudnionemu w transporcie międzynarodowym.

Zgodnie z art. 77(5) § 2 i 3 Kodeksu Pracy, w przypadku pracowników zatrudnionych w jednostkach sfery budżetowej wysokość należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową jest określona w Rozporządzeniu, a w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w sferze prywatnej wysokość i warunki wypłacania takich należności określa się w układzie zbiorowym pracy, regulaminie wynagradzania lub w umowie o pracę (jeśli ich nie określono do wypłaty należności z tytułu podróży służbowej znajdują odpowiednie zastosowanie postanowienia Rozporządzenia). Ponadto, takie obowiązujące u pracodawcy postanowienia nie mogą ustalać diety za dobę podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju w wysokości niższej niż dieta z tytułu krajowej podróży służbowej określona w Rozporządzeniu (art. 77(5) § 4).

Z tego względu, że w art. 77(5) § 4 Kodeksu pracy mowa tylko o dietach, nie było jednolitej praktyki

w zakresie tego, czy pracodawca może ustalić ryczałt za nocleg w podróży służbowej w wysokości niższej niż 25% limitu określonego w załączniku do Rozporządzenia. W orzecznictwie sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego ukształtowały się bowiem w tej kwestii dwa odmienne stanowiska:

- zgodnie z pierwszym (wyrażonym m.in. w uchwałach SN z 7 października 2014 r., I PZP 3/14, oraz z 12 czerwca 2014 r., II PZP 1/14) przepisy wykonawcze ustalają minimalny standard wszystkich świadczeń z tytułu podróży służbowych;
- według drugiego poglądu (zaprezentowanego m.in. w wyroku SN z 10 stycznia 2007 r., III PK 90/06 czy w doktrynie prawa pracy) do ryczałtu za nocleg nie ma zastosowania limit określony w Rozporządzeniu.

Przedmiotowa uchwałę podjęto zatem z uwagi na występujące w orzecznictwie rozbieżności, a SN podzielił w niej drugi z poglądów. Skład orzekający zajął stanowisko, iż pracodawca może ustalić ryczałt za nocleg w podróży służbowej w wysokości niższej niż wynikająca z Rozporządzenia, przy czym w ewentualnym postępowaniu sąd może badać, czy ustalona wysokość ryczałtu jest adekwatna do celu tego świadczenia.

Mimo że powyższe orzeczenie dotyczyło kierowców, kwestia wypłaty ryczałtu za nocleg innym pracownikom uregulowana jest zasadniczo tak samo.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Aleksandra Dyrek-Orlando**

• aleksandra.dyrek@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •

- zachęcamy do kontaktu!

4. MASTER FILE PO POLSKU I WG OECD

Od 2017 r. podatnicy, których koszty lub przychody w poprzednim roku podatkowym przekroczyły równowartość 20 mln € będą musieli sporządzić dokumentację dla celów grupowych, tzw. Master File. Tego typu dokumentacje z założenia powinny być przygotowane przez centralny podmiot z grupy, który udostępnia je pozostałym członkom. Jednakże zakres informacji nakreślony w Wytycznych OECD z lipca 2017 r. oraz polskich przepisach (art. 9a ust. 2d ustawy o CIT oraz Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie informacji zawartych w dokumentacji podatkowej) różni się szczegółami, co sprawia, że dokumentacje mogą wymagać uzupełnienia przez polskiego podatnika.

Przykładowo, polskie przepisy wymagają wskazania podmiotu sporządzającego dokument oraz terminu złożenia przez niego zeznania podatkowego. Pewne różnice uwidaczniają się także w podejściu do prezentacji przebiegu transakcji w ramach grupy podmiotów powiązanych. W przypadku istotnych łańcuchów wartości dodanej (tj. generujących co najmniej 5% przychodów całej grupy), rozporządzenie przewiduje konieczność prezentacji danych w formie graficznej (diagramu) wraz z określeniem profili funkcjonalnych poszczególnych członków oraz opisem usług świadczonych w ramach takiego łańcucha. Wytyczne OECD pozostawiają podatnikowi swobodę co do wyboru formy prezentacji, a konieczność określenia profili funkcjonalnych/opisu istotnych usług odnoszą do grupy podmiotów powiązanych jako

całości, nie zaś w odniesieniu do poszczególnych istotnych łańcuchów wartości dodanej.

Kolejne rozbieżności uwidaczniają się w części dot. opisu zewnętrznego finansowania grupy. Zgodnie z treścią Wytycznych OECD, podatnik sporządzający Master File winien w sposób ogólny opisać sposób finansowania, wskazując na istotne porozumienia finansowe jakie w tym zakresie zostały zawarte z podmiotami niezależnymi (np. z bankiem). Polskie przepisy wymagają natomiast, oprócz ww. informacji, wskazania listy otrzymanych kredytów/pożyczek, które stanowią więcej niż 5% sumy finansowania zewnętrznego dla całej grupy. Warto zauważyć, iż grupa podmiotów powiązanych sporządzając Master File będzie co do zasady wzorować się na zapisach zawartych w Wytycznych OECD, stąd uzyskanie takich dodatkowych informacji w ramach wielonarodowych, rozbudowanych struktur może być dla polskich spółek operacyjnych znacząco utrudnione.

Z uwagi na powyższe, koniecznym będzie weryfikacja dokumentów otrzymanych z grupy, ich ewentualne uzupełnienie oraz przetłumaczenie na język polski do dnia złożenia zeznania podatkowego przez podmiot obowiązany do sporządzenia dokumentacji Master File.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Przewłocka**

• katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 62 •

- zachęcamy do kontaktu!

5. PRAWO DO WERYFIKACJI STRATY (UCHWAŁA NSA SYGN. AKT II FPS 3/17)

W dniu 6 listopada 2017 r. ukazała się długo wyczekiwana uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie okresu przedawnienia prawa organów podatkowych do weryfikacji prawidłowości rozliczenia straty wykazanej przez podatnika w rocznym zeznaniu podatkowym. NSA orzekł, że *nie jest dopuszczalne prowadzenie postępowania podatkowego i orzekanie o wysokości straty w podatku dochodowym od osób prawnych za rok podatkowy, w którym została ona poniesiona, w sytuacji gdy upłynął termin przedawnienia zobowiązania podatkowego za ten rok.*

Na wstępie warto przypomnieć, iż przedmiotowa tematyka była przedmiotem sporu pomiędzy fiskusem a podatnikami od wielu lat, zaś często rozbieżne rozstrzygnięcia sądów administracyjnych w tej materii sprawiły, iż skład sędziowski zdecydował o skierowaniu sprawy do rozpatrzenia w drodze uchwały tzw. „siódemki” czyli poszerzonego składu sędziowskiego rozpatrującego co do zasady sprawy wyjątkowej wagi i o znacznym stopniu skomplikowania.

Powyższy konflikt sprowadzał się do odpowiedzi na pytanie, czy strata podatkowa przedawnia się na zasadach analogicznych jak zobowiązanie podatkowe (czyli w terminie 5 lat od końca roku w którym upłynął termin płatności podatku), czy też – jak twierdził fiskus - tak długo, jak możliwa jest weryfikacja deklaracji za rok, w którym strata została po raz ostatni odliczona. W skrajnym wypadku oznaczało to, iż rozliczenie podatnika, który poniósł stratę w roku 2000, a rozliczał ją przez 5 kolejnych lat podatkowych, mogłoby zostać

zmienione w drodze decyzji wymiarowej jeszcze w roku 2011. Z takim stanowiskiem nie zgodził się skład orzekający Naczelnego Sądu Administracyjnego. W treści uchwały podkreślono bowiem, iż w sytuacji w której dla terminu przedawnienia prawa do weryfikacji straty podatkowej nie przewidziano żadnych przepisów o charakterze *lex specialis*, fiskus winien stosować odpowiednio przepisy dotyczące przedawnienia zobowiązań podatkowych. W treści uzasadnienia uchwały NSA zaznaczył, iż wykładnia przepisów dokonana przez organy podatkowe prowadzi do zróżnicowania sytuacji podatników w zależności od tego, czy wykazują zobowiązanie podatkowe czy też ponoszą straty, a takich rezultatów nie sposób z kolei pogodzić z konstytucyjną zasadą równości obywateli wobec prawa. Skoro bowiem powszechność opodatkowania dotyczy wszystkich obywateli w takim samym zakresie, zasady przedawnienia również powinny być dla nich jednakowe.

Wprawdzie omawiana uchwała nie stanowi źródła powszechnie obowiązującego w Polsce prawa, niemniej pozostaje mieć nadzieję, iż organy podatkowe będą respektować wykładnię przepisów dokonaną przez sąd.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Magdalena Wolicka**

• magdalena.wolicka@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 65 •

- zachęcamy do kontaktu!

6. WYKREŚLENIE KONTRAHENTA Z REJESTRU A ODLICZENIE VAT – WAŻNY WYROK TSUE

19 października 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał orzeczenie w sprawie SC Paper Consult (sygn. C-101/16) dotyczące prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego z faktur wystawionych przez kontrahenta, który stracił status czynnego podatnika VAT.

W omawianym wyroku rozpatrywano przypadek rumuńskiej spółki Paper Consult. Jej kontrahent został uznany przez rumuński urząd skarbowy za podatnika nieaktywnego i w efekcie wykreślono go z rejestru czynnych podatników VAT. W stosunku do transakcji zrealizowanych z takim kontrahentem rumuńskie regulacje wprowadzały generalny zakaz odliczenia podatku VAT naliczonego.

Trybunał uznał powyższe przepisy za niezgodne z Dyrektywą VAT w zakresie, w jakim podatnikowi odmawia się prawa do odliczenia z tytułu realizacji transakcji z kontrahentem nieaktywnym (według krajowego jawnego rejestru VAT) w sytuacji gdy transakcja rzeczywiście miała miejsce, kontrahent wystawił prawidłową przedmiotowo fakturę, w sprawie nie doszło do przestępstwa podatkowego, a sama transakcja nie przyczyniła się do uszczupień w budżecie państwa (sprzedawca zapłacił VAT należny).

Trybunał jednocześnie po raz kolejny podkreślił, że organy podatkowe nie mogą wymagać od podatnika dokonania kompleksowej i dogłębnej weryfikacji dotyczącej jego dostawcy przenosząc tym samym na podatnika spoczywający na organie obowiązek przeprowadzenia działań kontrolnych. Potwierdził jednak,

że weryfikacja kontrahenta pod kątem rejestracji dla celów VAT (przy użyciu ogólnodostępnej bazy) jest nie tylko dopuszczalnym, ale jednym z podstawowych warunków zachowania tzw. należytej staranności po stronie nabywcy.

Powyższe rozstrzygnięcie jest bardzo ważne w kontekście obserwowanych od pewnego czasu działań polskich organów podatkowych polegających na masowym wykreślaniu z krajowego rejestru VAT podatników wcześniej zarejestrowanych. Wynika z niego bowiem, iż samo zawarcie transakcji z podatnikiem wykreślonym nie powinno skutkować automatyczną odmową odliczenia po stronie nabywcy. W celu kwestionowania takiej transakcji, organy podatkowe powinny podjąć dalsze działania o charakterze kontrolno-weryfikacyjnym, w tym ocenić kwestię zachowania należytej staranności przez nabywcę.

Zaprezentowane przez Trybunał korzystne dla podatników stanowisko znajduje potwierdzenie w odpowiedzi na interpelację poselską (nr 15666) udzieloną przez przedstawiciela Ministerstwa Finansów. W jej treści wskazano, iż brak rejestracji kontrahenta jako czynnego podatnika VAT nie pozbawia automatycznie nabywcy prawa do odliczenia podatku naliczonego. Zaznaczono jednak, że w takiej sytuacji nabywca powinien zachować szczególną ostrożność i musi podjąć wszelkie konieczne działania (jakich można od niego racjonalnie oczekiwać), aby upewnić się, że nie uczestniczy w przestępstwie podatkowym.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Władysław Varga**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 •

- zachęcamy do kontaktu!

7. NOWELIZACJA USTAWY O CIT – DEBT PUSH DOWN NA CELOWNIKU

Nowelizacja ustawy o CIT na 2018 r. została przyjęta przez Senat (bez poprawek) 10 listopada br. Oprócz wielu kontrowersyjnych rozwiązań m.in. w zakresie limitów wydatków na usługi niematerialne, zawiera ona regulacje uderzające w schemat powszechnie stosowany przy przejęciu przedsiębiorstwa znany jako „debt push down”.

Opisywany schemat rozpoczyna się od przejęcia podmiotu generującego zyski operacyjne poprzez utworzenie na terytorium kraju, w którym działa spółka przejmowana, spółki celowej czyli tzw. SPV (ang. *special purpose vehicle*). Spółki celowe najczęściej wykorzystywane są w celu odizolowania firmy od ryzyka finansowego związanego z transakcją. Modelowo SPV wyposażana jest w kapitał pozyskany w drodze pożyczki/kredytu bankowego (ewentualnie finansowania wewnątrzgrupowego). Po dokonaniu nabycia udziałów/akcji w spółce przejmowanej, SPV dokonuje zazwyczaj przejęcia tej spółki – cel jej zawiązania został bowiem osiągnięty i nie ma potrzeby kontynuacji jej bytu prawnego w dotychczasowej formie, ponadto będzie ona potrzebować środków na obsługę zaciągniętego zadłużenia. Dodatkową korzyścią wynikającą z połączenia SPV i spółki przejmowanej była możliwość odliczenia kosztów odsetek od finansowania uzyskanego przez SPV od przychodów operacyjnych spółki przejmowanej.

W świetle znowelizowanych przepisów odsetki od finansowania uzyskanego przez SPV na nabycie udziałów/akcji przedsiębiorstwa przejmowanego nie

będą jednak stanowić kosztów uzyskania przychodów dla podmiotu, jaki powstanie w wyniku połączenia obu spółek. W założeniu ma to uniemożliwiać erozję podstawy opodatkowania spółki przejmowanej poprzez koszty finansowe spółki przejmującej. Ustawodawca zdaje się jednak zapominać, iż spółki celowe zakładane są najczęściej dla celów biznesowych, a sama operacja *debt push down* pozwala na osiągnięcie wielu korzyści niepodatkowych, spośród których wskazać można chociażby uproszczenie struktury grupy, obniżenie kosztów zarządzania czy też usprawnienie dystrybucji zysków w ramach struktury.

Na zakończenie należy podkreślić, iż w polskim porządku prawnym funkcjonują już instrumenty, których efektywne wykorzystanie pozwalałoby na osiągnięcie tożsamyh rezultatów. Mowa tu w szczególności o istniejących już rozwiązaniach w zakresie połączeń spółek (mała klauzula antyabuzywna), czy też funkcjonującej od zeszłego roku generalnej klauzuli obejścia prawa podatkowego. Wraz z planowanymi zmianami (wyodrębnienie w CIT źródeł przychodów, nowelizacja przepisów o cienie kapitalizacji) tworzą one konglomerat regulacji, które zdają się zamykać możliwości optymalizacyjne w tym zakresie.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Przewłocka**

• katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 62 •

- zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem *Tax Point of View* nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://www.linkedin.com/company/taxpoint-sp-z-o-o>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •